

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๓๐๑)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้
เท่าที่ได้จ่ายเป็นเงินฝากไว้กับธนาคารที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ
และธนาคารผู้รับฝากจะจ่ายเงินและผลประโยชน์ โดยอาศัยความทรงชี้พหรือมรณะของผู้ฝาก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ (๙๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๒๖ (พ.ศ. ๒๕๖๐) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นเงินฝากไว้กับธนาคารที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่มีเงินได้จ่ายเป็นเงินฝากไว้กับธนาคารที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ ซึ่งการฝากเงินนั้นมีข้อตกลงว่าผู้รับฝากจะจ่ายเงินและผลประโยชน์ โดยอาศัยความทรงชี้พหรือมรณะของผู้ฝาก และมีกำหนดระยะเวลาการฝากเงินตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จะต้องเป็นการฝากเงินที่ผู้มีเงินได้เป็นผู้จ่ายเงินฝากนั้น และการฝากเงินนั้น จะต้องฝากในนามของผู้มีเงินได้

(๒) กรณีที่มีข้อกำหนดให้ผู้ฝากเงินได้รับเงินหรือผลประโยชน์คืนในระหว่างการฝากเงิน ต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

(ก) กรณีได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืนทุกปี จะต้องไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของเงินฝากรายปี หรือ

(ข) กรณีได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืนตามช่วงระยะเวลาที่ฝากเงิน เช่น ราย ๒ ปี ๓ ปี หรือ ๕ ปี เป็นต้น จะต้องไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของเงินฝากสะสมของแต่ละช่วง ระยะเวลาที่ฝากเงินที่ผู้รับฝากกำหนดให้มีการจ่ายเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืน หรือ

(ค) กรณีได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืนที่ไม่เป็นไปตาม (ก) หรือ (ข) ผลรวมของเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนสะสมตั้งแต่ปีแรกถึงปีที่มีการจ่ายเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืน ต้องไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของเงินฝากทั้งหมดในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

ทั้งนี้ เงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืนตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ไม่รวมเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนที่จ่ายเมื่อการฝากเงินครบกำหนดแล้ว หรือเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนที่จ่ายเมื่อสิ้นสุดการฝากเงิน

ข้อ ๒ การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเท่ากับจำนวนเงินที่ฝากไว้กับผู้รับฝากเงินจริง แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กรณีสามีหรือภริยาที่มีเงินได้ฝ่ายเดียว ให้ยกเว้นภาษีให้แก่สามีหรือภริยาซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) กรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้

(ก) ถ้าต่างฝ่ายต่างยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตามวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๗ ฉ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่เกินเงินได้พึงประเมินของแต่ละคนหลังจากหักค่าใช้จ่าย ตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

(ข) ถ้าสามีภริยาตกลงยื่นรายการและเสียภาษีรวมกัน โดยถือเอาเงินได้พึงประเมินของตนเป็นเงินได้ของสามีหรือภริยาอีกฝ่ายหนึ่ง หรือจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร โดยมีให้ถือเป็นเงินได้ของอีกฝ่ายหนึ่ง ตามวรรคสามของมาตรา ๕๗ ฉ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ได้รับสิทธิยกเว้น ดังนี้

๑) กรณียื่นรายการและเสียภาษีรวมกัน ให้ผู้มีเงินได้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และได้รับยกเว้นภาษีส่วนของสามีหรือภริยาได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่เกินเงินได้พึงประเมินของแต่ละคนหลังจากหักค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

๒) กรณีแยกยื่นรายการและเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่เกินเงินได้พึงประเมินของแต่ละคนหลังจากหักค่าใช้จ่าย ตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง เมื่อรวมกับค่าลดหย่อน ตามมาตรา ๔๗ (๑) (ง) แห่งประมวลรัษฎากร หรือเงินได้ตามข้อ ๒ (๖๑) วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖๖ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากรแล้ว ต้องไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ข้อ ๓ การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ผู้มีเงินได้ต้องมีหลักฐานจากธนาคาร ผู้รับฝากเงินที่พิสูจน์ได้ว่าการส่งเงินฝากตามข้อ ๑

กรณีการฝากเงินตามข้อ ๑ ที่มีการรับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืนในระหว่างอายุการฝากเงิน หลักฐานตามวรรคหนึ่งต้องระบุเงื่อนไขตามข้อ ๑ (๒) ด้วย

ข้อ ๔ กรณีผู้มีเงินได้ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ ๒ แล้ว และต่อมาไม่ได้ปฏิบัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของข้อ ๑ ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ ๒ และต้องเสีย ภาษีเงินได้สำหรับปีภาษีที่ได้นำเงินฝากตามข้อ ๑ ไปหักออกจากเงินได้ เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้มาแล้ว นับตั้งแต่วันที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของปีภาษีนั้น ๆ จนถึงวันที่ได้ยื่นแบบ แสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติม เพื่อเสียภาษีเงินได้เพิ่มเติมของปีภาษีดังกล่าว พร้อมเงินเพิ่ม ตามมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๕ การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ให้ผู้มีเงินได้นำเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษี ไปคำนวณหักจากเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อได้หักค่าใช้จ่าย ตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ประสงค์ พูนธเนศ

อธิบดีกรมสรรพากร